

Festa de la Música Coral

La Casa dels Cants

Diumenge, 3 de març de 2024 – 17 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

**Estrena de les obres guanyadores del IV
Concurs de Composició de l'Orfeó
Català i dels IX Premis Internacionals
Catalunya de Composició Coral de la
FCEC**

presentat per **Albert Torrens**

**VEUS-COR INFANTIL AMICS DE LA
UNIÓ**

Paul Perera, *piano*

Josep Vila i Jover, *director*

Gerard López Boada (1969)

Il paese dei contenti

Premi a la millor composició coral per a veus blanques del
IV Concurs Internacional de Composició Coral de l'Orfeó
Català (2023)

Eduardo López Chavarri (1871-1970)

Rondel

Greg Gilpin (1964)

Nothing gonna stumble my feet

Tracy Wong

Wau Bulan

COR DE CAMBRA DE LA DIPUTACIÓ
DE GIRONA

M. Àngels Pardàs, *piano*

Isabel Mantecón, *directora*

Peter Anglea (1988)

Jubilate Deo

Carles Prat Vives (1985)

Dona'm la mà

Premi a la millor composició de música coral *a cappella*
sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes, dels
IX Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral,
convocats per la FCEC

Andreu Diport Feliu (1998)

La filadora

Premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons
tradicionals que formen part de l'Obra del Cançoner
Popular de Catalunya, per a veus mixtes, dels IX Premis
Internacionals Catalunya de Composició Coral, convocats
per la FCEC

Josep Ollé (1987)

El cant del ocells

COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ

Maria Mauri, *piano*

Laia Santanach, *directora*

Joaquim Badia Arumí (1993)

Estampes:Venus

Premi a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus iguals, dels IX Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral, convocats per la FCEC

Andreu Diport Feliu

Sardana satírica de Rupit

Premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons tradicionals que formen part de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, dels IX Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral, convocats per la FCEC

Josep Ollé

El comte de l'Orange

Z. Randall Stroope (1953)

Revelation

CORAL CANTIGA

Víctor Valls i Albert Guinovart, *piano*

Eva Martínez, *sotsdirectora*

Montserrat Meneses, *directora*

Josep Vila i Casañas (1966)

Laudate Dominum

Jonathan Lane (Londres, 1958)

Ave Maris Stella

Premi Maria Font Bernaus, a la millor composició coral per a cor mixt del IV Concurs Internacional de Composició Coral de l'Orfeó Català (2023)

Carlota Baldrís (1960)

Nívols

Albert Guinovart (1962)

El temps del cant

TOTS ELS CORS JUNTS

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Aquest concert té una durada de 75 minuts sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat per Catalunya Música i Palau Digital

#coral #patrimonicatalà #estrenes

Poema

Càntic

Alliteu a dins del cor la pols d'estrelles del vostre rastre,
les eternes cal·ligrafies del vel d'amor i el foc d'atzars.
Camineu fins als sepulcres de l'ombra impura dels que s'alienen
i expliqueu-los que ens escrivíem amb dits de fang i ram d'amar.

Érem fills de la proclama, exiliats al temps del fat,
emboscats i proscrius, elevats a la lloança.

Ens gruava l'empelt per dins, el vesc que empeny, el crit de saba.

La pell de llibertat.

La deu de l'esperança.

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Comentari

Torna la Festa de la Música Coral

Després del parèntesi de pandèmia, que va deixar en suspens el Concurs Internacional de Composició Coral de l'Orfeó Català, torna la Festa de la Música Coral en la seva quarta edició amb les estrenes de les obres guanyadores del IV Concurs de l'Orfeó Català i els IX Premis Internacionals Catalunya de Composició Coral convocats per la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC). Recuperada el 2016, la Festa de la Música Coral rememora la Festa de la Música Catalana que entre el 1904 i el 1922 va impulsar l'Orfeó Català per nodrir de noves composicions el catàleg de cant coral a Catalunya. Avui s'estrenaran sis composicions entre obres noves i harmonitzacions de cançons tradicionals catalanes en un programa on són majoria les partitures de compositors vius.

El Cor Veus-Amics de la Unió estrenarà *Il paese dei contenti* de Gerard López Boada sobre un poema de l'italià Elio Pecora, premi a la millor composició coral per a veus blanques. El poema parla del país dels feliços on no hi ha guerres, ni diners i López Boada el va trobar adient per a un cor infantil. El Cor de Cambra de la Diputació de Girona estrenarà *Dona'm la mà* de Carles Prat Vives sobre un poema de Joan Salvat-Papasseit, premi a la millor obra coral *a cappella* per a veus mixtes. Escrita per a quatre veus mixtes, busca en les melodies la *simplicitat* del mateix poema. Prat Vives explica que a la partitura “*s’hi troben motius que recorden el moviment de l’aigua o el batec del cor. Comença amb textures molt nítides i poc denses i de mica en mica, deixant-se emportar per l’expressivitat, es van engruixint fins al clímax. Finalment, la peça torna a la calma i serenitat de l’inici*”. El Cor de Cambra també estrenarà el premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons tradicionals per a veus mixtes feta per Andreu Diport per la bressola popular de Nadal *La filosa*.

El Cor de Noies de l'Orfeó Català estrenarà *Venus* de Joaquim Badia Arumí sobre un poema de Josep Carner, premi a la millor composició *a cappella* sobre un text en català. Badia explica que l'obra “*s'estructura en estrofes, però, a diferència del poema, de tant en tant s'encalla en fragments melòdics acompanyats per sons atmosfèrics, quasi onomatopeics, que tenen la intenció d'apropar-nos a la natura a què es refereix el poema*”. El Cor de Noies també estrenarà la premiada harmonització *a cappella* de la cançó tradicional *Sardana satírica de Rupit* feta per Andreu Diport.

Per acabar, la Coral Cantiga interpretarà *Ave Maris Stella* del britànic Jonathan Lane, amb la qual va guanyar el Premi Maria Font Bernaus a la millor composició per a cor mixt. L'obra, sobre el text de l'himne llatí del segle IX cantat a la litúrgia de les hores, és un dels preferits de Lane, que explica: “*Penso que per la seva simplicitat, el color de les paraules i el format de les estrofes, es presta a configuracions vocals, temes i variacions. Els versos descriptius estan escrits amb indicacions de forte i contrasten amb els més reflexius, referits a Maria, que són en piano*”.

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Palau de la Música Catalana

Obres universals de la clàssica

Del 13 de febrer al 29 de maig de 2024

Un rèquiem alemany de Brahms

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

Simfonia Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

La Creació de Haydn

Cor Jove de l'Orfeó Català, OBC & Gardolińska

Passió segons sant Mateu de J. S. Bach

Cor de Cambra del Palau, Vespres d'Arnadí & Prégardien

Passió segons sant Joan de J. S. Bach

La Capella Reial de Catalunya, Le Concert des Nations & Savall

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Jeanine De Bique, The English Concert & Bicket

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists & Whelan

El corn màgic de la joventut de Mahler

Andrè Schuen

Tolomeo de Händel

Franco Fagioli, Il Giardino Armonico & Antonini

Entrades a palaumusica.cat

Obres premiades

IV CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ CORAL DE L'ORFEÓ CATALÀ 2023

Ave Maris Stella de **Jonathan Lane** (Londres, 1958)

Premi Maria Font Bernaus, a la millor composició coral per a cor mixt

Il paese dei contenti de **Gerard López Boada** (Barcelona, 1969)

Premi a la millor composició coral per a veus blanques

MEMBRES DEL JURAT:

Pablo Larraz, director de l'Orfeó Català i president del jurat

Ferran Cruixent, compositor

Isabel Mantecón, directora del Cor de la Diputació de Girona

Montserrat Meneses, directora de la Coral Cantiga

Buia Reixach i Feixes, directora del Cor de Noies de l'Orfeó
Català

Marc Timón, compositor

IX PREMIS CATALUNYA DE COMPOSICIÓ CORAL DE LA FCEC

Dona'm la mà de **Carles Prat Vives** (Igualada, 1985)

Premi a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus mixtes

Estampes: Venus de **Joaquim Badia Arumí** (Barcelona, 1993)

Premi a la millor composició de música coral *a cappella* sobre un text en llengua catalana, per a veus iguals

La filadora d'**Andreu Diport Feliu** (Barcelona, 1998)

Premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons tradicionals que formen part de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, per a veus mixtes

Sardana satírica de Rupit d'**Andreu Diport Feliu** (Barcelona, 1998)

Premi a la millor harmonització *a cappella* de cançons tradicionals que formen part de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, per a veus iguals

MEMBRES DEL JURAT:

Jaume Ayats, músic i professor d'etnomusicologia a la Universitat Autònoma de Barcelona

Xavier Pastrana, compositor

Bernat Vivancos, compositor

Montserrat Ríos, directora coral, fundadora de la Coral i l'Orfeó de la URV

Mariona Vila, compositora

Biografies

VEUS - Cor Infantil Amics de la Unió

Neix el 1996 amb l'Escola de Música creada dins la Societat Coral Amics de la Unió de Granollers. Dirigit per Josep Vila Jover des de la seva formació, aquest cor de veus blanques destaca per la qualitat, l'eclecticisme i la singularitat de les produccions. Actualment és cor resident del Teatre Auditori de Granollers des del 2017.

Veus ha participat a nombrosos festivals internacionals i ha estat premiat en diferents certàmens i concursos. Entre els premis més recents destaquen el tercer premi al 53 Certamen Coral de Tolosa (2022), el Premi Josep Anselm Clavé a la millor gravació, pel disc *Els colors del mar* (2018), el Reconeixement Guido d'Arezzo (2017), el primer premi al 47 Certamen Coral de Tolosa (2015) i la Silver Rose Bowl del concurs de la UER Let the Peoples Sing! (2013).

Veus actua habitualment als principals escenaris del país: Gran Teatre del Liceu, Palau de la Música Catalana i Auditori de Barcelona. A nivell internacional, ha actuat a la Philharmonie de París i a la Philharmonie de Luxemburg, entre altres sales. Ha compartit escenari amb directors de prestigi, com Kazushi Ono, Jordi Savall i Gustavo Dudamel.

A escala global, el Cor és convidat habitualment a participar en prestigiosos festivals arreu d'Europa, tot destacant-hi la Foulle Journé i Via Aeterna. A més, ha ofert gires i ha participat a festivals al Japó, a la Xina i als Estats Units.

Josep Vila Jover, direcció

©Zabet Photo

Nascut a Granollers el 1970, va estudiar direcció coral amb Enric Ribó, Conxita Garcia i Christian Grube. Des del 1995 és el director artístic de la Societat Coral Amics de la Unió, una prestigiosa escola coral de Granollers que compta amb més de sis-cents cinquanta alumnes i deu cors en actiu.

En aquesta institució dirigeix Veus-Cor Infantil Amics de la Unió – format per cinquanta veus blanques d’entre dotze i divuit anys– i el Cor de Cambra de Granollers, un cor mixt de trenta membres. Tots dos cors són formacions residents del Teatre Auditori de Granollers des de l’any 2017, que han actuat a les temporades estables del Palau de la Música Catalana, L’Auditori i el Gran Teatre del Liceu, on han col·laborat amb reconeguts directors, com Edmon Colomer, Jordi Savall, Lluís Vilamajó, Robert King, Manel Valdivieso i Gustavo Dudamel.

La seva influència va més enllà de Catalunya, amb gires internacionals arreu d’Europa, la Xina, els Estats Units, Taiwan i el Japó. És convidat habitualment com a director en tallers i festivals de cant coral a nivell mundial, incloent-hi esdeveniments com ara Europa Cantat i tallers a la Philharmonie de Luxemburg.

A més de la seva feina coral, Josep Vila i Jover ha dirigit orquestres notables, com l'Orquestra de Cambra de Granollers, Orquestra Terrassa 48 i Orquestra del Gran Teatre del Liceu a *El conte de Nadal*.

Cor de Cambra del Conservatori de la Diputació de Girona

Fundat el 2003 amb la voluntat d'interpretar, amb un alt nivell d'exigència, tant el repertori *a cappella* com l'orquestral, el CCDG va ser dirigit inicialment per Lluís Cavalleria, i posteriorment per Montserrat Meneses i Pablo Larraz. Des del 2020 Isabel Mantecón n'és la directora titular. També ha actuat sota la direcció de Christian Curnyn, Xavier Sans, Joan Cabré, Carles Magraner, Josep Prats, Xavier Díaz Latorre, Xavier Puig, Joaquim Mora, Lluís Vilamajó, Tomàs Grau i Pau Jorquera, entre d'altres. Ha col·laborat amb diversos solistes i formacions, com ara Marta Mathéu, Elena Copons, Ulrike Haller, Juan de la Rubia, Ensemble Méridien, Laia Frigolé, Josep-Ramon Olivé, Orquestra Simfònica del Vallès, Vespres d'Arnadí, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, etc.

El CCDG ha participat en nombrosos festivals de música i teatre de prestigi internacional, tot assumint ja fossin propostes clàssiques o innovadores: Festival de Músiques Religioses de Girona, Setmana de Música Religiosa de Perpinyà, Festival Grec de Barcelona (estrena de *Pinsans i Caderneres* de Xavier Albertí), Temporada Alta de Girona (estrena de *Clavells vermells* d'Agustí Fernández), Schubertiada de Vilabertran, Concert de Rams de la basílica de Montserrat, Festival de Música Antiga dels Pirineus, etc.

Al llarg de la seva història ha creat o col·laborat en produccions de formats molt variats interpretant un repertori molt ampli: *Chichester psalms* de Leonard Bernstein a l'Auditori Enric Granados de Lleida; *Membra Jesu Nostri* de Dietrich Buxtehude a l'Auditori de Girona, a la basílica de Montserrat i al Palau de la Música; els *Motets* i la *Passió segons sant Joan* de J. S. Bach; *La Creació* de Franz J. Haydn; *Un rèquiem alemany* de Johannes Brahms amb l'Orquestra Simfònica del Vallès al Palau de la Música Catalana; *Valsos amorosos* de Brahms a Girona; diverses produccions de Bach Zum Mitsingen; *Vespres solemnes de confessor* i *Requiem* de W. A. Mozart al Palau de la Música i Santa Maria del Mar; *Missa de Sant Nicolau* de Benjamin Britten, i un llarg etcètera, sense deixar mai de banda el treball sonor de les obres corals *a cappella* de compositors de tots els temps, des del *Llibre vermell de Montserrat* fins a Arvo Pärt.

Per celebrar els seus primers deu anys, el Cor de Cambra de la Diputació de Girona va produir l'òpera *Dido & Aeneas* de Henry Purcell a l'Auditori de Girona, en una versió dramatitzada, creada per la coreògrafa Anna Romaní, que va obtenir grans elogis de la crítica.

El Cor de Cambra de la Diputació és una formació amb seu al Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

Isabel Mantecón, directora

Nascuda a Bilbao, és llicenciada en direcció coral per Musikene amb el professor Gabriel Baltés, titulada en piano pel Conservatori de Leioa i llicenciada en bioquímica per la UPV-EHU. Així mateix, ha complementat la seva formació amb els professors F. Bernius, J. Duijck, T. Brooks, P. Cao, M. Brewer i C. Marchand, entre d'altres. Durant vuit anys va ser directora de l'Orfeoi Txiki (Cor Infantil) de l'Orfeón Donostiarra i cap del Departament de Cant Coral a l'Escola de Música de Pasaia, on dirigia diverses formacions, amb les quals va guanyar alguns premis d'àmbit estatal. És professora de direcció coral i de seminaris en cursos d'estiu, tot destacant la seva tasca a l'Acadèmia de Directors del País Basc i al Curs de Direcció de l'SCIC. Va dirigir el Cor Jove del País Basc des de la seva fundació (2016) fins al 2019 i el Cor Infantil i el Cor Jove de l'Orfeó Català en substitució dels seus directors. Actualment treballa com a professora de cant coral a l'Escola de Música de la Garriga i és directora del Cor de Cambra de la Diputació de Girona. També dirigeix les formacions *amateurs* La Fuga i Cor Jove Sinera.

Cor de Noies de l'Orfeó Català

©RicardoRíos-VisualArt

Fundat l'any 2000 per Lluís Vilamajó, està integrat per joves de setze a vint-i-cinc anys. Maria Mauri n'és la pianista. En aquest concert el dirigeix Laia Santanach. La frescor, ductilitat i tendresa de les seves veus confereix als concerts un so atractiu i especial. El seu treball també s'aventura amb èxit en noves experiències d'altres àmbits que inclouen elements escènics. Així, ha col·laborat amb la cantant Noa, KuKai Dantza (*Erritu*, 2020) i amb Gravity and Other Myths (*The pulse*, 2023).

Ha treballat amb els directors J. Busto, P. Ll. Biosca, X. Puig, M. Minkowski, E. van Tiel, M. Valdivieso, N. Huynh, J. Nott, A. Salado, G. Dudamel i Z. Mehta, i ha col·laborat amb l'Orquestra Franz Schubert Filharmonia, OBC, Vespres d'Arnadí, Les Musiciens du Louvre, Orquestra Simfònica del Vallès, JONC, Gustav Mahler Jugendorchester, Mahler Chamber Orchestra i Orquestra Filharmònica d'Israel.

Del 2023 destaca la inauguració del Grec amb l'espectacle *The pulse*, amb la companyia australiana de circ contemporani Gravity and Other Myths, i la gira internacional posterior (del 5 de juliol a l'1 d'agost, amb un total de tretze funcions): Complètement Cirque Festival de Mont-real (Canadà), Festival Theatre de Kingfisher (Galway, Irlanda) i Festival La Strada de Graz (Àustria). També cal destacar la interpretació al Palau d'*Its motion keeps* de Caroline Shaw i el *Pianto della Madonna* de Jordi Domènech, al costat dels cors convidats Exaudio, Aglepta i Nàïades, i de *La demoiselle élue* de Debussy, amb l'OBC, a L'Auditori, sota la direcció de Ludovic Morlot.

D'aquesta temporada destaquen el concert amb Lluís Vilamajó, amb l'estrena absoluta d'una obra escrita expressament per Mariona Vila, el concert amb Ola Gjeilo i la participació en la Festa de la Música Coral.

El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català i rep el mecenatge de la Fundació Banco Santander.

Laia Santanach, directora

Ha estudiat direcció amb Josep Vila i Casañas, cant amb Marta Mathéu al Conservatori Superior de Música del Liceu i s'ha format també amb Lluís Vilamajó. És professora superior de flauta travessera pel Conservatori Superior de Música de Barcelona, llicenciada en filosofia per la Universitat de Barcelona i en psicologia per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Ha assistit a cursos de formació en direcció coral de Martin Schmidt, Johan Duijck, Néstor Andrenacci, Christian Grube, Werner Pfaff, Javier Busto, Vasco Negreiros i d'altres, impartits per la FCEC. Igualment ha rebut formació de cant i tècnica vocal d'Oriol Rosés i Carlos Mena i classes de direcció orquestral de Xavier Puig.

Ha estat la directora artística de l'Orfeó Gracienc, directora del Cor de Noies Roig Korai de l'Orfeó Gracienc i és directora de l'Orfeó Gracienc al costat de Pablo Larraz. Ha dirigit la Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat, ha estat directora fundadora del cor de cambra GAC de Barcelona i ha dirigit el Cor de Joves de Musicant de Barcelona, la Coral La Fuga dels Lluïsos de Gràcia, el Cor Tessàlia de Barcelona i ha codirigit el Cor Trobada junt amb Ariadna de Casacuberta. Ha fet de sotsdirectora de Lluís Vilamajó a la Polifònica de Puig-reig i al Cor de Cambra de la Diputació de Girona. Ha fet de directora preparadora dels cors d'*El Messies* Participatiu de "la Caixa" a Granada, Las Palmas de Gran Canaria i Bilbao.

Ha cantat professionalment al cor Alumní de l'ESMUC, al BZM i ha fet gravacions per a L'Auditori. També ha format part, entre d'altres, del Cor de Noies de l'Orfeó Català dirigit per Lluís Vilamajó, del Cor Femení Voxalba dirigit per Elisenda Carrasco i del Cor de Cambra de Diaula, també sota la direcció de Lluís Vilamajó.

Ha fundat i organitzat totes les produccions de Fònics 2.0 (dirigits per Lluís Vilamajó), així com ha organitzat el primer curs de música antiga dels Pirineus del FeMAP.

Coral Cantiga

Va néixer l'any 1961, fundada per Leo Massó, i des dels inicis la seva activitat artística va ser complementada per la fundació del cor infantil El Violet (1966) i del cor juvenil Sinera (1968). La pràctica del cant coral als Lluïsos arribava així a totes les edats i es donava continuïtat a la formació des de la infància.

Cantiga ha estat dirigida, successivament, pel mateix Leo Massó, Oriol Ponsa, Edmon Colomer, Josep Prats i actualment Montserrat Meneses.

Des del seu naixement, Cantiga ha estat una de les corals de referència al país. Va obtenir el primer premi al Concurs de Masses Corals de Sagunt el 1969 i ha actuat arreu, a l'Estat i a Europa. Ha col·laborat sovint amb les millors orquestres, ha fet enregistraments per a ràdio i televisió i ha actuat a sales, teatres i auditoris de Catalunya, d'altres ciutats de l'Estat i d'Europa.

També han dirigit la Coral Cantiga Pierre Cao, Laszlo Heltay, Oriol Martorell, Salvador Mas, Antoni Ros Marbà, Johan Duijck, Fernando Eldoro, Marcos Leite, Trevor Pinnock, Néstor Andrenacci i Salvador Brotons.

Montserrat Meneses, directora

Nascuda al Vendrell (1973), és directora de cors i pedagoga musical. Va estudiar a l'Escola Municipal de Música Pau Casals del Vendrell i als conservatoris de Tarragona i Badalona. Es va formar com a directora de cors amb Manel Cabero, Josep Prats, Josep Vila, Mireia Barrera, Pierre Cao, Laszlo Heltay i Johan Duyck.

Ha dirigit cors d'arreu del país, entre els quals destaquen les Joves Veus i l'Orfeó del Vendrell, la coral Allegro i la coral Genciana de Barcelona, la coral Regina de Manlleu i el Cor de Cambra de la Diputació de Girona.

Pel que fa al vessant pedagògic, és professora de cant coral a l'EMMPAC del Vendrell, ha estat professora de direcció coral a l'SCIC i a la FCEC i professora associada a la Universitat Rovira i Virgili. Ha impartit cursos i tallers de direcció coral i pedagogia del cant coral per tot el territori.

Durant deu anys ha estat codirectora del programa Cantània de l'Auditori de Barcelona i des de fa quinze anys és codirectora i directora artística del programa Canta Gran, projecte coproduït per L'Auditori i l'Ajuntament de Barcelona i que recentment ha rebut el Premi Anselm Clavé al millor projecte de transformació social.

Actualment dirigeix el Cor Zóngora i el cor Veus Blanques de l'EMMPAC del Vendrell –tots dos fundats per ella–, la Coral Cantiga de Barcelona i és sotsdirectora de l'Orfeó Català.

Textos

Gerard López Boada (1969)

Il paese dei contenti – La terra dels feliços

Text d'Elio Pecora (1936)

Non ci sono piogge e venti
nel paese dei contenti,
non c'è giorno, non c'è notte,
e nemmeno prugne cotte,
non c'è guerra, non c'è pace,
non c'è cenere, né brace,
non c'è studio, né pigrizia,
non c'è gioco né mestizia,
non ci sono piazze e ponti,
non ci sono soldi e conti,
non ci sono linee storte
e nemmeno strade corte.
Non c'è niente, proprio
niente,
pure esiste se la gente
se lo immagina un paese,
strafelice, stracortese.
E ciascuno se ne bea,
ma non è più di un'idea,
una voglia, un desiderio:
da non prendere sul serio.

*No hi ha pluges ni vents
a la terra dels feliços,
no hi ha dia, no hi ha nit,
i ni tan sols prunes cuites,
no hi ha guerra, no hi ha pau,
no hi ha cendres, ni brases,
no hi ha estudi, ni mandra,
no hi ha joc ni tristesa,
no hi ha places ni ponts,
no hi ha diners ni factures,
no hi ha línies tortes
i ni tan sols camins curts.
No hi ha res, res de res,
només existeixen les persones
si t'imagines un país,
molt content, molt cortès.
I tothom ho gaudeix,
però no és més que una idea,
un voler, un desig:
no s'ha de prendre seriosament.*

Eduardo López Chavarri (1871-1970)

Rondel

Una barraqueta tinc que no té, que no té trespol,
ni té corral ni té paret i li pega el sol.
Una barraqueta tinc, no té cap llit ni cap llençol.
Una barraqueta tinc que no té trespol,
per la matinadeta ja li pega el sol.
La barraqueta que tinc és neta i està amagadeta
i a la voreta la mar no té finestres ni portes ni vidres
ni cantirera ni estudi ni llar
i com és tan velleta no paga lloguer.
Era la de mon pare i és pels meus xiquets xicotets,
ara és pels meus xiquets.

Greg Gilpin (1964)

Nothing gonna stumble my feet – Res no farà
trontollar els meus peus

I've been a walking with the
lord for many a day,
nothing gonna stumble my
feet,
trying to abide in the straight
and narrow way,
nothing gonna stumble my
feet,
but when my time on earth is
done
and I hear my name,
oh, when my time on earth is
done,
these weary feet are gonna
run.

*He caminat amb el Senyor
durant molts dies,
res no farà trontollar els meus
peus.
intentant mantenir-me al camí
recte i estret,
res no farà trontollar els meus
peus,
però quan acabi el meu temps a
la terra
i senti dir el meu nom,
ah, quan acabi el meu temps a la
terra,
aquests peus cansats correran.*

No not gonna stammer, not
gonna trip,
no I'm not gonna stumble, no
I'm not gonna slip,
no nothing gonna stumble my
feet,
when I go to walk that golden
street.

*No, no vacil·laré, no cauré,
no, no ensopegaré, no relliscaré,
res no farà trontollar els meus
peus,
quan travessi aquell carrer
daurat.*

now the devil is a liar, and a
cheater too,
nothing gonna stumble my
feet,
and if he gets his way, he'll
make a slider out of you,
nothing gonna stumble my
feet,
but if you listen for the spirit's
voice
in a moment of truth,
oh, if you listen for the spirits
voice,
he'll help you make the right
choice,

no not gonna stammer, not
gonna trip,
no, I'm not gonna stumble,
not gonna slip,
no nothing gonna stumble my
feet,
when I go to walk that golden
street.

Not gonna waver, falter, sway
or fall,
not gonna stumble or slide,
not gonna waver, falter, sway
or fall,
not gonna stumble at all.

*El diable és un mentider, i també
un trampós,
res no farà trontollar els meus
peus,
i si se'n surt amb la seva, et farà
caure,
res no farà trontollar els meus
peus,
però si sents la veu de l'esperit
en un moment de veritat,
ah, si sents la veu de l'esperit,
ell t'ajudarà a prendre la decisió
correcta,*

*no, no vacil·laré, no cauré,
no, no ensopegaré, no relliscaré,
res no farà trontollar els meus
peus,
quan travessi aquell carrer
daurat.*

*No dubtaré, flaquejaré, fugiré ni
cauré,
no ensopegaré ni lliscaré,
no dubtaré, flaquejaré, fugiré ni
cauré,
no ensopegaré mai.*

Tracy Wong

Wau Bulan

Wau Bulan fa referència a un estel tradicional malaisi
(*wau*) amb un fons arrodonit en forma de mitja lluna
(*bulan*) mentre vola alt al cel.

Ewah boleh teraju tigo.

Oooh, la lluna de tres puntes!

Peter Anglea (1988)

Jubilate Deo – Aclameu el Senyor

Salm 100

Jubilate Deo onmis terra,
servite Domino in laetitia.
Introite in conspectu ejus
in exultatione.

*Aclameu el Senyor arreu de la
terra,
serviu el Senyor amb alegria,
entreu davant d'ell
amb crits d'entusiasme.*

Quoniam suavis est dominus,
in aeternam misericordia ejus.
Quoniam suavi est dominus
et usque in generationem
veritas ejus.

*Que n'és, de bo, el Senyor!
Perdura eternament el seu amor,
Que n'és, de bo, el Senyor!
És fidel per segles i segles.*

Carles Prat Vives (1985)

Dona'm la mà

Text de Joan Salvat-Papasseit (1894-1924), del llibre
L'irradiador del port i les gavines

Dona'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar
bategant,
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Les barques llunyes i les de la sorra
prendran un aire fidel i discret,
no ens miraran;
miraran noves rutes
amb l'esguard lent del copsador distret.

Dona'm la mà i arrecera ta galta
sobre el meu pit, i no temis ningú.
I les palmeres ens donaran ombra.
I les gavines sota el sol que lluu

ens portaran la salabor que amara,
a l'amor, tota cosa prop del mar:
i jo, aleshores, besaré ta galta;
i la besada ens durà el joc d'amar.

Andreu Diport Feliu (1998)

La filadora

Cançó tradicional catalana

Un pobre pagès
tenia una filla;
tenia quinze anys
i encara no fila.

Tra la ra la la ra, prim fila, prim fila,
tra la ra la la ra, prim fila i se'n va.

N'encontra el galant,
el que ella volia
–D'on veniu, Joan?
–A on aneu, Maria?

Tra la ra la la ra, prim fila, prim fila,
tra la ra la la ra, prim fila i se'n va.

–Vaig al teixidor,
que hi tinc peça ordida.
Setze cames té:
me'n manquen les quinze.

Tra la ra la la ra, prim fila, prim fila,
tra la ra la la ra, prim fila i se'n va.

–Del que ens quedarà
pararem botiga:
cap més no n'hi haurà
tan ben proveïda.

Tra la ra la la ra, prim fila, prim fila,
tra la ra la la ra, prim fila i se'n va.

Josep Ollé (1987)

El cant del ocells

Cançó tradicional catalana

En veure despuntar
el major lluminar
en la nit més ditxosa,
els ocellets cantant,
a festejar-lo van
amb sa veu melindrosa.

Cantava el passerell:
“Oh, que formós i bell
és l’Infant de Maria!”
I li respon el tord:
“Vençuda n’és la mort,
ja naix la vida mia”.

Joaquim Badia Arumí (1993)

Estampes: Venus

Poema de Josep Carner (1844-1970)

És el cel com una seda,
és la mar com un mirall.
Venus va per la pineda
a la cala, rost avall.

Vol lliurar-se l’encisera
d’encalçaments i aldarulls
d’home, déu o bèstia fera,
tots encesos de sos ulls.

I damunt l’arena fina
—ni l’ocell l’ha mai petjat—
Venus corre la cortina
de sa invisibilitat.

El primer llagost ja bota,
l’ametller floreix al vent
i la mar es ratlla tota
de petits camins d’argent.

I l’arena esmicolada
per cent anys de temporal
es va fent blanca i rosada
sota el cos de la immortal.

I un ull d'or encara brilla
tafaner, de l'ona al mig,
i brunzeix dins la conquilla,
sempre inútil, el desig.

Andreu Diport Feliu (1998)

Sardana satírica de Rupit

Cançó tradicional catalana

Tota la gent de Rupit
fan com els de Sant Celoni,
carregats d'envencions,
com el mestre Pere Antoni;

si jo sabia d'escriure,
i en faria un testament;
tot són flautes i flautetes,
tot això s'emporta el vent.

Tota la gent de Rupit
en són gent de galant traça,
ells mateixos s'han guarnit
una barca al mig de plaça.

Perquè la ribera hi passa
en allí en aquell indret,
ara no tardaran gaire
a ballar lo martinet.

Josep Ollé (1987)

El comte de l'Orange

Cançó tradicional catalana

—On va el comte de l'Orange,
a on va tan de matí?

—Vinc a veure missenyora,
que set anys que no l'he vist.

–La vostra senyora és morta,
que jo l’he vista morir;
tres-centes monges hi havia,
ajudant-la a ben morir.

El dia del seu enterro
sant ofici varen dir;
cremaven més de cent ciris,
que l’altar feien lluir.

En ser l’hora de l’oferta
set atxes vaig oferir;
set atxes i set paneres
per son ànima enriquir.

Cantaven més de cent monjos,
de los més rics monestirs;
ploraven més de cent dames,
les més nobles de per ’qui.

Cent cavallers hi havia,
vestits de seda i setí;
semblava un ofici d’àngels,
d’àngels i de serafins.

Les campanes d’aquest poble
tot ho feien retrunyir;
enterraren missenyora
al peu del gran monestir.–

Ell hi corre i no reposa,
ja és al peu del monestir;
ja s’arrenca de l’espasa
i la llosa ha fet obrir.

–Alça’t, alça’t, missenyora,
que ton marit és aquí.
–Com m’alçaré, lo bon comte,
si dreta no em puc tenir?

Com m’alçaré, lo bon comte?
Set anys ha que jec ací.
Com m’alçaré, lo bon comte?
Tinc el cos a mig podrir.

Casa't, el comte l'Orange,
i no quedis pas per mi;
i si Déu et dona filles
posa'ls-hi lo nom de mi.

Que així, quan les anomenis,
et recordaràs de mi:
fes-los-hi dir el parenostre,
al vespre i al de matí.

Z. Randall Stroope (1953)

Revelation – Revelació

Text basat en el Llibre de les Revelacions del Nou Testament

Seven angels, and seven
spirits,
and seven trumpets, seven
judgments!
Revelation!

*Set àngels i set esperits,
i set trompetes, set judicis!
Revelació!*

The first angel sounded the
trumpet!
The first trumpet!
There was hail and fire hurled
down on the earth!
Oh! Revelation!

*El primer àngel feu sonar la
trompeta!
La primera trompeta!
Pedra i foc foren abocats
damunt la terra
Oh! Revelació!*

The second angel sounded
the trumpet!
The second trumpet!
There was something like a
huge mountain,
all ablaze with fire!
Fire like a huge mountain
thrown into the sea!
Revelation!

*El segon àngel tocà la trompeta!
La segona trompeta!
Com una gran muntanya,
tot estava en flames!
Foc com una gran muntanya
abocada al mar!
Revelació!*

And the sea turned to blood,
and sea creatures died
And ships were destroy'd!
Revelation!

*I el mar esdevingué sang,
i les criatures del mar moriren
i les naus foren destruïdes!
Revelació!*

And the third angel trumpet
sounded.

And the water turn bitter
too fouled to drink,
And the sun and moon and
the stars turned black
At the sound of the fourth
trumpet!
Oh! Revelation!

And the fifth angel sounded
his trumpet.

I saw star open the Abyss!
And out of the Abyss came
locusts!
Sun and sky were darkened!
The locusts, they looked
like horses with a human face
And teeth like lion, tail like
scorpion!
Woe! Revelation!

And the sixth angel stood,
and sounded the trumpet,
But like a steady beating drum
the people refused to listen.
Revelation!

Then I saw another mighty
angel
robed in white clouds,
play the final trumpet
trough out all the kingdom.
And the heavens opened,
and the people cried holy!
The seven angels, the seven
trumpets,
the Revelation!

Seven angels, and seven
spirits,
and seven trumpets, seven
judgments!
Revelation!

*I sonà la tercera trompeta de
l'àngel.*

*I l'aigua esdevingué
amargamassa
contaminada per ser beguda,
i el Sol i la Lluna i els estels
esdevingueren negres
en sonar la quarta trompeta!
Oh! Revelació!*

*I el cinquè àngel feu sonar la
trompeta.*

*Vaig veure l'estrella obrir
l'Abisme!
I de l'Abisme saltaren llagostes!
El Sol i cel enfosquiren!
Les llagostes, semblaven
cavalls amb rostre humà
i dents de lleó, cua d'escorpi!
Afflicció! Revelació!*

*I el sisè àngel s'alçà
i la trompeta sonà,
però com un tambor repicant
la gent es negà d'escoltar.
Revelació!*

*Aleshores vaig veure un altre
àngel poderós
vestit amb núvols blancs,
tocant la trompeta final
a través de tot el regne.
I els cels s'esquinçaren
i el poble exclamà santament!
Els set àngels, les set trompetes,
la Revelació!*

*Set àngels i set esperits,
i set trompetes, set judicis!
Revelació!*

Josep Vila i Casañas (1966)

Laudate Dominum – Lloeu el Senyor

Laudate Dominum omnes
gentes
Laudate eum, omnes populi
Quoniam confirmata est
Super nos misericordia eius,
Et veritas Domini manet in
aeternum.
Aleluia!

*Lloeu el senyor totes les nacions,
lloem-lo tots els pobles,
ja que la seva misericòrdia
envers nosaltres,
és confirmada.
I la veritat del Senyor roman
eternament.
Al·leluia!*

Jonathan Lane (Londres, 1958)

Ave Maris Stella – Salve estrella del mar

Himne llatí de vespres, es canta a la litúrgia de les hores en
les festes marianes

Ave, Maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo
Felix caeli porta

*Salve estrella del mar,
Salve santa Mare de Déu
i sempre Verge.
Feliç porta del cel.*

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evae nomen.

*Acceptant aquell “Ave”
de la boca de Gabriel,
i canviant el nom d’Eva,
heu establert la pau entre
nosaltres.*

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

*Aixequen les cadenes dels
captius,
doneu llum als cecs,
feu fora els nostres mals
i alimenteu-nos amb tot els béns.*

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces
Qui pro nobis natus,
tulit esse tuus.

*Mostreu que sou mare,
fent que Ell aculli les nostres
pregàries,
Aquell que, nascut per nosaltres,
ha volgut ser el nostre fill.*

Virgo singularis
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac et castos.

*Verge singular,
única, la més amable,
quan serem alliberats dels pecats
feu-nos castos i humils.*

Vitam praesta puram,
iter para tutum:
ut videntes lesum
semper collaetemur.

*Concediu-nos una vida pura,
feu que el nostre camí sigui
segur,
per tal que veient Jesús
ens alegrem eternament.*

Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spiritu Sancto,
tribus honor unus.
Amen.

*Que la lloança sigui donada a
Déu Pare,
glòria al Fill
i a l'Esperit Sant,
i a la Santa Trinitat un sol
homenatge.
Amén.*

Carlota Baldrís (1960)

Núvols

Poema de Màrius Torres (1910-1942)

Blanc sobre blau, els núvols, pel cel d'aquests matins
passen sense l'angúnia de cap ànima a dins...

Matins de març, on sembla que la vida comenci
i nosaltres tornem, verges en el silenci,

a l'esperança del primer dia del món!
Els núvols fan el cel més blau i més pregon.

Somnis de l'aigua! Entorn de la seva peresa,
l'aire els dona una forma gairebé per sorpresa,

un límit en l'atzur. Fàcil com la cançó
del flabiol als llavis, plens de sol, del pastor

i la seva ombra camina sobre l'aigua captiva
dels rius, dels llacs i de les mars. I jo, a la riba,

penso, en veure'ls passar, per quin caprici els déus
fan i desfan per sempre meravelles tan breus.

Albert Guinovart (1962)

El temps del cant

Text extret dels cants 1, 2 i 4 del Càntic dels Càntics del rei Salomó

COR:

Aixeca't, que l'hivern ja ha passat i s'ha acabat la pluja.
Les flors despunten pel país.
El temps del cant ha arribat.

ELLA:

Que m'ompli de petons la teva boca,
que els teus amors són més dolços que el vi.
Quin perfum més suau els teus ungüents,
un bàlsam que s'escampa és el teu nom.

COR:

Despunta el fruit verd de la figuera,
les flors de les vinyes escampen perfum.

ELL:

Que n'ets de preciosa, amiga meva, que preciosa.
Darrere el vel, els teus ulls són coloms.
Que en són de belles les teves galtes entre arracades.
Tota tu ets tan bonica, amiga meva...
Amb una sola mirada m'has embogit.

COR:

Quan s'alci l'oreig del vespre
i s'estenguin les ombres, torna.
El temps del cant ha arribat.

Lluís Millet (1867-1941)

El cant de la Senyera

Text de Joan Maragall (1860-1911)

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que voleï! Contemplem-la
en sa dolça majestat!

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Oh bandera catalana!,
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assenyalaràs.
Dona veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Dimarts, 21.05.24 – 19 h

Sala de Concerts

Stabat Mater de Brotons

Marta Mathéu, *soprano*

Roger Padullés, *tenor*

Pau Armengol, *baríton*

Cor de Cambra de Granollers (Josep Vila i Jover, director)

Cor Jove Amics de la Unió (Marta Dosaiguas, directora)

ARSinNOVA Cor de Cambra (Maria Mauri, directora)

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Salvador Brotons, *director*

R. Martínez i Valls: *Cançó d'amor i de guerra* (selecció)

S. Brotons: *Stabat Mater*

Preus: de 25 a 35 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Gubert – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

